

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

berit menuḥa

Avraham mi-Rimon ha-Sefaradi

Amsterdam, 1648

זה הדר

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735)

המעלות שום אומה בעולם לא כמנאזבה כי אם בישראל גוי קדוש אהובי עליון בעלי בריתו ורע אהוביו ותיומיו והסג כשלוו הדרך המיושית :

דרך הו

היא דרך השכל כמנאזבה דברים גדולי כונשכי כולם בשכל המובחר הכונשך וינאז מן מהות המניחות מן שרש השרשים ומבחר הפנינים וכאשר השכל ינאז הוא מאור בלי תערובות והוא מאור מוסכים לרואיו מקמה יתירה ומן מהות המניחות הגיע לאינשיעית כ"ע ובא בניכורו א מקו' ת"ת א אינשיעיתו שהוא מקום שאין שם תערובות ונות'ת בא עד מלכות אל מקום הרמוים שמנאזבה וושם מכלכל כל צבא מרום הנדולים לפי גדולתם והקטנים כפי קטנותם והשכל הזה ברוב זיוו ואורו כמנאז לו ראש וסוף ובסופו כונאז לו שכל מובחר כמו בראשו ומתפשט מן קצה העליון ועד קצה התחתון בדרך ישר אין בו נפתל ועקש ואין מהות שכלו התחתונים אינם מקבלים לא מן הכינות שמתפשטים ממנו אבל העליונים מן מהות גופו ומקבלים ועל כן אמרו שהולאך הוא כלו שכל וחיימה לא כונאז בו והשכל הזה מן המובחר מן מקום המניחות ינאז ומתפשט מן מורם עד יוערב ותוסם הגלגלי באינשיע והעול' השפל והצבחות התחתונים והמים והדג' והוא נראה בגלגל סובב על הכל ובסופו שכל מובחר כיוו בראשו ושכל הראש מורו ומתו ראה מה שראה סוף השכל ומה שראה ראש השכל ראה סוף השכל הואיל וכולו גוף א' יש מן הולאכי שמקבלים מן סוף השכל וכאשר האדם מוכיר השט שכולו שכל וכולו קודש הולך ההכל הזה ומגיע עד סוף השכל אם ההשבעה היא בולאך המקבל מן סוף או ראש השכל כמו כן מיד היא נעשית ועל כן אין תימה למהירות הפעולה שהולאך פועל והענין הזה תלוי בהתפשטות השכל בכל היוקומו' והולאך השמו' מבוואות השכל הוא עז' אל (כ"א נט' אל) הידוע תחת ממשלת אורי' א' אשר הגדול וא'ת בלבבך מדוע הולאך ממהר דבר צבא מוכרח בשומעו אותיות השם כי בשכידר הק' בה ברואיו בעת היצירה תקן להם כשישמעו אותיות גבורותיו שיעשו הדבר ההוא ועוד כאשר האדם זוכר את השם כמו שנירך להיות המאור ההוא מתחדד מרדה גדולה והמקבלים מוכנו בראותם שמקורם יומרוז גם הם מתחדדים וממהרים לעשות כל יכולתם כדי שיכחו המה וכוחו מקורם ומכין שהולאך מתחדד בשומעו ההשבעה כתוב בענין שמואל הכניא בושש בעלת אוב אמו של אצבר כאשר בא שאלו המלך איה לשאלו לשמואל מה יהיה ענין המלחמה ההיא התחילה

האשה ההיא להשביע לשמואל שיעל וכשעלה שמואל לפני שאלו אמר לו למה הדג' זכני לעלות וגו' מכלל שהולאך שמשביעי' אוננו ומתחדד מאוד מופכי כח האותיות ועל כן אם (כ"א אמר) שמואל שהיה ילוד אשה עפר ורמ' בשומעו ההשבע' של כח הטומא' עמוד חרד וילא פסד ואימה עא' כו הולאך שהוא מוכרח צבא קדוש ולכן כל המכריח צבא פעמים רבות תמיד תמיד לא זו הדרך הטוב' וגם הושעב' לא יהיה נכון והמלאכים צבאות השמים הממונים על המשמרות הם להם מספר כמ' ש' בספר איוב השם מוספר לג' דודיו וכי יש מניין לצבאותיו ולמה אין מניין לצבאיו' על כן אין לו ראש וסוף ואין לממשלתו שיעור ואין שכל להשיג ולת' השכל המופשט ממנו והוא המנייר צורה לכל ברואיו של הק' בה לכל א' א' כפי שכלו וכפי ממשלתו ואלו השמות של שרי המשמרות השומרי' משמרו' כחש השם הנכבד יהוה והעובדים עבודתו שרים גיבורים תחת ממשלתו ל' לפים ולרצבות כולם כא' גבורים מרעיגי' ומקדישים שמו י' ה וקוראים לפניו אברך הראשון המיוונה על הכנסת התפילה צבא השם ר' ל' בשם יהוה הידוע' ה' זה הקדוש בקרא מוט' והוא שרים גבורים חברים ונאמנים (ול' נראה בר' ל' הנ' שרים הקבירים ונכתב בטענות לכן תראה למה א'ך כתבתי למה א'ך כתבתי האותיות שמוע' אל מט' טרון יהו' א' שרים גבורים חברים כאמנים) והמיוונה על כל מי האברה בין רעה בין טובה שמו קשר' יאל' והוא מן בת השורפי' כונשך בדיון רפה והמיוונה על כל מיני השלה שהיא בתלום הוא הנקרא ענפי' אל' והוא מוסתף עם המלאך עזר' יאל' ומי שה' מיוונה על כל מיני השלה בהקין שמו שמוע' יאל' הטוב מן כת האופני' והולאך המיוונה על כל מיני השמירה שמו סבדל' פון והוא מן השורפים ומי שהוא מיוונה על כל מיני תן רפד' יאל' (כ"א רפ' אל) והוא מן בת הסנאכים והמיוונה על כל מיני פסד ואימה שמו גרו' יאל' (כ"א גרד' יאל') ומי שהוא עמוכ' על השלום בקרא שמו סככ' יאל' (כ"א סככ' יאל') והוא מן כת השורפים הכונשך בדיון הפה עושה רגון קוצו יוג' דילו כנועם ממשלתו ומי שהוא מיוונה על השנאה מונא פועלו שם יהוה לאור וזהו שמו שרמ' יאל' (כ"א שרמ' יאל') (כ"א שאלמ' יאל') מן כת השמילי' ומי שהוא מיוונה על הכס לתת ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה ענמי' יאל' שמו והוא מן כת השמילי' מן גומחה הרום והמיוונה על הזכרון (כ"א על מנחה הזכרון) שמו ורכ' יאל' (כ"א רכ' אל) והוא מן מנחה האש השורף והוא כונשך בדיון רפה והולאך המיוונה על כל החיות מן בת הארצלים (כ"א הולאכים) בקרא שמו מישאל הגדול כי שנים הם וזהו הגדול והשר המיוונה על הרפואה שמו יוכ' יאל' (כ"א שמוכ' יאל')

שמוכי' ברקמי' המשר ועדיו' הטומא' עם הש' האלים על הא' השורף שהוא שמו רכ' ושניהם יחבאל' שמו שר' הוא ממונה צ' נפכי' אל' והוא מן האדם האופנים של המלא' השכל ולה' חפני' אל' האדם ליו' פרקי' אל' המלאך שש' השר אשר להסיר היו ימי' אל' ואכשי' המלא' שלמי' אל' פס' כר והו' ידועות כג' לרוח רעה אפ' יאל' גיהנם והו' גבור יואוד ין כת הא' שמוכ' יאל')

תולדות המאור ואלו המאור כולם נמצאו מחבורים ומורכבים
בשם הנכבד והנורא יהוה על כן יש לפרש למה הורכבו אליו
המאורות ביהוה וכינוד הורכבו וכינוד הם מחבורים והוא
העניין הג' מן ה' עניינים שאמרנו למעלה שאפרש בדרך
הזאת וזה העניין תראה חכמה ע"ד כלל ותראה כינוד
חומר וכינוד הורכב מין במינו בחכמה עגומה כל מין במינו
יזכה מוכרח כי לא לרנוכו ואפי' שהוא מין במינו ומיני שהוא
מוכרח ממנה יותר לפעול כי ההפך לא בא לא מנד גבורה
והואיל ומנד הגבורה בא יותר ממנה לפעול ואין לך בכל
הכחות כח פעול יותר במהירות כמו הכושף בגבורה כמו
שפירשתי בספר הגבורה בעניין שם מ"ב פעולות גדולות
וצדויות אין בהם דופי כולם אימיות וככוכות מוננות
על הכדר והכנה שלימה כינוד הורכבו המאורות כח מוכרח
ע"ד השכל והשכל מוכרחם להיותם ומחבורים כאשר המאור
הנאה הכלול מכל יופי וממדה הנרמו שהוא השכל המוקריב
את הדברי' מין במינו מפני רוב שכלו ואפי' שהוא מבלי רוב
תערובו' השכל כמנא כושף מנבד' והשכל כושף כמו ברחמים
ומפני זה איננו מאכר ממשלתו ובהיותו סולק שכל לכל
המאורות הנמשכים ברחמים ובגבורה כמו שהוא נוף א' ולא
נמצאו הפרש בין השפע המשיע לממשכים ברחמים ולממשכים
בגבורה כולו א' וזהו מופת גדול לפי שלימות דרכו וכאש' כל
המאורות בין של גבורה בין של רחמים מוקריבים אליו לקבל
בעל כרחם מתקדמים כולם ומייחדים כולם לקבל ובשעת
ההשפעה נעשו כולם א' בעל כרחם והאמו' זהו סוד המרכבה
העליונה והסתתרה וכאשר איזה מאורות לא ירצה לקבל
מיד היתה ממשלתה נעקרת אצל בע' כולם מודבקות
לקבל ובשעת ההשפעה כחלק לכל מאור ומאור שפע ופרכה
ושם כתבו לו גבורתו כי כל הדברים וכל המאורו' כולן כמשכו
בשכל והואיל והשכל מנהיגם הוא מוכרחם ומתברר כולם
בא' ומה תועלת כמנא בו בהיו' מתברר השכל לכל הדברי' אמרו
על סוד יהוה שהוא המשיע' שמשם שאפי' תחתיו ועליוני'
בין גבורה בין רחמים וכאשר המאור אה' זה נקדם לנאת
לפני השם הזה ונרפו ונלקו ופזרו לד' רוחות השמים באו
מאורות השכל ומתברר זהו בשעת ההשפעה והתועלת הנמונא
לכו הוא ומהירות הפעולו' כי בהתפזר מאורות יהוה' תשש
כוחם וכאשר מתחברי' כוסף עליה שכל ונחמו' ועמדו לאיתנם
כת מול' שלשום והשרי' מוקבלי' כרנוכס כשגלו ישראל גלו עמודי
השכל עמה' ונתפזרו לכל פינות ותשש כח השכל וכאשר תשש
עמודי השכל מנבד' תשש ישראל למטה אמר הקב' המחב' את
הב' הזה בני בואו וראו מדת הקב' וחיבתו כמה היא גדול'

עם ישראל שבשכלם ברא העול' ובשכלים הסיר העול' ממוקמו'
נאלם ממזרים הקליף את מרכבתו שנאמר ויכר את אוסן
מרכבותיו הולכים במדבר הקליף את סדרי מרכבתו שנאמר
המוליכך במדבר הגדול והנורא נפש שרף ועקרב ומחונן
אשר אין מים וגו' ולמה הקליף את מרכבתו מפני שמינה
את הגבורה והוסיף רחמי' על רחמים והנזיר העול' מעבדו
בכל חותם כפלאות שעשה להם במדבר הביאם לארץ ישראל
כיון כן השמונות היו נוספין מאלהן גלו לצבל הוגי' מרכבתו
והורידה עמהן כמו שרומז מרכבת יסוקא גלו לעילם שכינה
עמהם כמ"ש ושמותי כחאי' בעילם גלו לאדום שכינה עמהם
כמ"ש מיה בא מאדום וגו' אמר בואת שאתה עש עם הקב' בה
שלימה וכן פתח החכם בכניעתו בהיותו מחב' זה הספר לולי
כעם אובי' אגור פן יכברו רחמי' פן יאמרו ידיו רמה יא
יהוה פעל כל זאת כאשר ברא הקב' את עולמו שם על כל
לשון ולשון שר א' ומושל רוב והוא רנה ונבד בישראל ה"ד כי
חלק יי' עמו יעקב קבל כחלתו ולכל אחד וא' מלו כתן חכמה
ובינה וגבורה ואמר כן כאשר ימטאו ישראל לפני אתם תקבלו
גבורה להשפית אותם ועל זה כתיב פן יאמרו ידיו רמה
שלא יאמרו המלאכי' שהם ממוכי' על ע' אומות כי הקב' בה אין
לו יכולת להגיל ח' וזהם שיש יכולת מתגברים מאור מאור
ועל זה כתיב ולא יהוה פעל כל זאת ומטי' השכל הם
מתפשטים מן הקב' וכולם יונאים להגן על ישראל ואיזה
לך ראה ברורה מסודרת על דרך הקבלה בענין הקב' בה
קבלה שהעולם השכל והעליון והמאורות וכל הממשלות וכל
הגבורות כולם נבראו וכולם נבראו בעבור ישראל וע' כו' כול'
משפיעים לישראל אפי' בגלותם כמו שפירש בפסוק ואף גם
זאת בהיותם וגו' כל המאורות וכל הגבורות וכל הממשלות
כולם מקבלים מן הכפירות והאמונע' הנקרא ברית התיכון
הוא ת"ת כולם מוקבלי' ממוכו' וכול' הורכבו בו והוא המשיע'
לישראל כמ"ש השליך משמים ארץ תפארת ישראל ר"ל משגל'
ישראל גלה ת"ת וכשתמו נכורותיהם ולא ששכו דרך המורד
היורד דרך בית המדרשים אלא שפטי מול הככר על פני כל
הארץ ר"ל נשתמו מאורות המונבדים בה ונשאר הפסולת
והפסולת הזה משפיע עכשו' וזמן אותה שעה הארצלים
העומדים על ישראל לא קבלו מן פנימה להיכל לא מן
החץ כמ"ש בהן הן ארצלים נעקו חונה מלאכי' שלום מן
יכנין ולו העניינים ולו הכודות קברתי בהם מפני שהייתי
מתיר שאם הייתי מפרש באריכות לא היה השכל כובלו וזה
הנעטקן שיש לישראל שידתם לא תמוס מוקומה ולעול' שפיט
וגדל מעלה כאשר היתה ממשלתה בראשונה וכשל מו' עביט

העלין ואני לא הייתי מביא העניינים האלו לא מפני שכאש' אזכיר בפעולו' שתדע עיקר השם ההוא במורכב' ויה גבורתו או מה אורבו או מה גבהו ונותחיל אני מלמט למעלה כדמיון מן הרגלים עד הראש ועד' המוט סוד גדול מאוד וזהו סוד הלכנון כאשר המאורות יתפשטים מלפני כבת הכבות ארון א'בלי דמיון ותמונה באו כולם עד מקום א' הידועה בדלתות הפנימיות ולא יראו חוזה אלא הכימונות ומפני מה לא יראו חוזה מפני שלא יתועטו בקדושתם והיכל הכימונות ית' ולמעלה ולזה המקום שעמדו שם הורכבו או באלו למעלה ואלו באמצע ואלו למטה ואלו בפנים ואלו באחור ואלו מתגברים בגבורה וקראו שואל ואלו מתגברים ברמזים וקראו ימין עד' שמרונו התקשרם אלו באלו כראו אחרים כמו שגראו איברים בגוף האדם והמאור האחרון המביט לעלין הוא מרוב עונם גבורתו כחלק לשנים והב' חלקים הורכבו בדמיון א' ונתלו במקום א' וניכרות השכל ועינים לאלו ב' המאורות והם ומכיונים לכהונ את כל המאורות ויש בהם באלו שני המאורות בדמיון ששה איברים והם הרגלים כפות הרגלי' הם קרק' ההיכל הם הנקראי' ב' אדני' רמזו ששה נשרשו במלכו' ועולי' עדת' ת' אורך הכפוי' השנים וב' הרגלי' אורך הכל עשר פעמי' על כל היקף הגלגלי' שעולה המניין עשרה מאה אלף פרסאות וכל פרסה ופרסה מהלך שנה אחת והם מאה אלף ממשלו' שגראו ביחלבות וכל ממשלה וממשלה כמז'לה עיקר ומלאכי' גדולי' מקבלי' מומנה או הם שתי' כפות הרגלי' האמורי' בלשון משל במורכב עלי'וכ' ששה שתי' המאורות האחרוני' שגראו בגוף המרכבה העליון הנקרא' איהיה ושמות' שם הימני אהים ושם הב'קרא' אה' לא שניות גבורי' וכבר אמרתי לך שרשם וב' הקנים הנני'יע' עד הארכובו' ועולי' למעלה מן הכפות והם חוקים כמו ברזל הם ב' המאורות יותר למעל' מן האמורים כיושכי' בגבורה קשה ובאיברי' האדם הם שתי' הקני' המני'יעים עד הארכובו' וארכם כרחם הפרש יועט הוא וארכם מאתי'ם אלף שנים מהלך בגבורה חזקה עד מאוד מומכים המרכבה שם הימני אדר' ירון ושם השמאלי' זהדרי' אל ולמעלה לאלו הקנים שם שתי' הארכובות הם שני' הקשרים החזקים והמופלאים הכוללים הממשלות בזה המקום והם עגולות כדמיון הגלגל שם הימני אכתרי' אל ושם השמאלי' נקרא יהדרי' אל מהלך שתי' הממשלות האלו מכל ממשל וממשלה מדה במד' העשירי לא פחות ולא יותר ע' ד הקבמה ולמעל' מושתי' הארכובות שני' מאורות אחרים גדולים ואלו אכל' כמסכו ברמזים הם שני' השוקים שגנוף האדם ולמטה הם קטנות ולמעלה יש להם רומב' מקום הינוו' שאלו שני' המאורות ששה

הדרך השני' הכלולה ביעלית השכל המדברת כפלאות נב' עניינים כללתי' על דרך קצרה והכני' מתחיל השביעית המדברת פלאי' פלאות במקומה עמומה לתת לפתאים עמוה לכער דעת וחזיונה ולהקיימים חכמה בדרכי' תמימה לראות מהלכותי' ולהבין יסודותיה וכללי' ועיקרי' על כללי' ויה פרטי' והמאורות בה כראו ג' ונוכס וע' ד הנוכס כוונתו השמות וכמאלו הפעולות וכמאלו נרוסי השם הנכבד על אמתת' ואני המהבר לא אאריך כי לא באתי' ביי' אס לכלול העניין ולומר ראשי' דברים ויסודות הקבמה ודו' לנו בזה ועל זה המעלה השביעית כוונת פסוק מילה סודותיה ומדבר בשבח של ישראל והוא ראש הדרך הזאת והשביעית תשמטנה וכטשתה ואלו האינו'יע'מך ויתרם תאכל חית השד' האמת שהמעל' הז' בכל מקו' היא שבת ויה שבתו בה תשומטנה וכטשת' והו' הכרמו בלשון נקיבה ואלו איוכי' עמך או הם מכמי' ישראל כיו' ש העניינים והאיוכי' מבקשי' מים ואין או המכמי' מקבל' השפעת' מן השבת וראה כמה היא יועלתם שקודם הם מקבלים מן החיות הקודש כמו שזוהה הפסוק ויתרם תאכל חיות השדה וכל שדה בתם וזה הבטא ואח' כ' חית כתיב ולא חיות זו היא החיה נשר המושפעת לישראל וכו' הדרך תראה כמה חודת התורה להשיג וכמה חודת השב' להשיג וכמה חודת הק' בה לישראל וכמה חודת של המאורות איש' א' חסיו ואכרש במקמה מפוארה עד מאוד והנה הוא כשלם הדרך הששי':

דרך הו'

היא דרך המודעה והיא התאור' תאור' עץ החיי' להשיג גבהו ולבול מפריו ולשמוט בראותו ומעלתו ומיושלתו וקראת' יהו' דרך המודעה והיא מדברת בכללים בהיות הממשלות והגבורה המתפשטי' מלפני אלוה' כל הארץ שלימות ומוס' אין בה ומודרות כולם על משמרותיהם איתם אשר בסוף נשרשו מתאוס לראו' ראש הממשלה ולהשיג על היסוד על דרך שלימה ועולים כלם מן קרקע ההיכל הכרמו ושם אדכ' י' סומך כל האדכים ומני'יעים עד אמצעות ההיכל ושם מנאו' מקום נכחה ומדה ומקום שפע ויכולת ומקבלי' ממש כל א' וא' כפי' משמרתו ובה ההיכל כרא' שיעור קומה ע' ד השכל ומרא' חכמה מפואר' עד מאוד אין לה דמיון יגם בה תשיג חכמה כי האמת קרקע ההיכל והג' והביתלי' והו' שם יהוה אכל' כיו'לה הפרש בין הקרקע ובין הג' ותר' שמות מושלתי' פועלים פעולו' ועל' כן אמרתי למעל' שאין ערך לתאור' ולקמדה להשיג גובה הלכנון אע' פ' שאין לו שיעור וראש וסוף למאורו' שיותפשטי' ממוכו' כוונ' שיעור ובהתקבר' כולם כא' כוונתו מרכב' עלי'וכ' ולזה קראו גור' האדם

ל' ממוקמו
את אופן
עו שכאור
ב' ומאור
י' שיעור
ל' מטבעו
ק' ישראל
מרכבתו
ל' שכינה
ה' עמוה
ס' סק' בה
ס' ספר לולי
ר' מה' אל
ס' על כל
ה' ד' כי
ת' חכמה
ס' תקבלו
ד' יכו רמה
ה' ק' בה אין
א' אור מאוד
ה' השכל הם
ר' אל ואור
י' ק' בה
מ' משלות וכל
ע' כו' כול'
ק' וק' וק' ג' ס'
ה' הממשלות
י' תי' התיכון
ה' המשפיע'
ר' ל' משגל'
ד' דרך המודע'
ע' על פני כל
ה' הפסולת
ה' הארצליה
י' וכל לא מן
כ' שלום מר
פני שהייתי
ל' כובלו וזה
ל' עול' שפיט
ש' מו' עביט
ד' דרך